

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 1 september 2003

på begäran av Europeiska unionens råd över en rekommendation till rådets beslut om att godkänna vissa ändringar i artiklarna 3 och 7 i det monetära avtalet mellan Republiken Italien, på Europeiska gemenskapens vägnar, och Vatikanstaten, företrädd av Heliga Stolen, samt att bemyndiga Republiken Italien att verkställa dessa ändringar (KOM(2003) 387 slutlig)

(CON/2003/18)

(2003/C 212/06)

1. Den 17 juli 2003 mottog Europeiska Centralbanken (ECB) en framställan om yttrande från Europeiska unionens råd över en rekommendation till rådets beslut om att godkänna vissa ändringar i artiklarna 3 och 7 i det monetära avtalet mellan Republiken Italien, på Europeiska gemenskapens vägnar, och Vatikanstaten, företrädd av Heliga Stolen, samt att bemyndiga Republiken Italien att verkställa dessa ändringar (KOM(2003) 387 slutlig) (nedan kallad rekommendationen).
2. ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundar sig på artikel 111.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 12 tredje stycket i det monetära avtalet mellan Republiken Italien, på Europeiska gemenskapens vägnar, och Vatikanstaten, företrädd av Heliga Stolen⁽¹⁾ (nedan kallat det monetära avtalet). I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för ECB har detta yttrande antagits av ECB-rådet.
3. Enligt rekommendationens förslag till ändring av artiklarna 3 och 7 i det monetära avtalet höjs det totala utgivnings-taket för de euromynt som Vatikanstaten får ge ut från 670 000 euro till 1 000 000 euro per år från och med den 1 januari 2004. Även beloppen för de ytterligare euromynt som Vatikanstaten får ge ut under tre särskilda omständigheter – nämligen under ett år då Heliga Stolen blir vakant, under varje heligt jubelår och under ett år då ett ekumeniskt koncilium inleds – höjs från 201 000 till 300 000 från och med den 1 januari 2004. Motiveringen för dessa nya utgivningstak, som föreslagits av Republiken Italien, är att det högsta antal mynt som får präglas av Vatikanstaten enligt det monetära avtalet är lägre än det högsta antal mynt som uttryckligen tilläts enligt ett tidigare avtal mellan Republiken Italien och Vatikanstaten⁽²⁾, både under normala och s.k. särskilda omständigheter.
4. ECB noterar att Republiken Italien enligt andra stycket i den enda artikeln bemyndigas att, med avvikelse från förfarandena i artiklarna 7 och 8 i rådets beslut 1999/98/EG av den 31 december 1998 om gemenskapens ståndpunkt beträffande ett avtal om de monetära förbindelserna med Vatikanstaten⁽³⁾, göra de nödvändiga ändringarna i det monetära avtalet för gemenskapens räkning. ECB önskar fästa uppmärksamheten på att det i artikel 12 tredje stycket i det monetära avtalet finns ett särskilt förfarande för ändringar av det monetära avtalet. I enlighet härmed "skall gällande gemenskapsförfaranden och gemenskapsrätt tillämpas". Enligt ECB:s uppfattning är de förfaranden som avses i artikel 12 tredje stycket i det monetära avtalet de förfaranden som återfinns i rådets beslut 1999/98/EG. Enligt dessa skall ECB inte endast höras utan skall, *inter alia*, i full omfattning medverka vid förhandlingarna mellan Vatikanstaten och Republiken Italien inom sitt behörighetsområde. ECB vill härvid även peka på den omständigheten att det i det monetära avtalet mellan Republiken Frankrike på Europeiska gemenskapens vägnar och Furstendömet Monacos regering⁽⁴⁾ (nedan kallat Monacoavtalet) särskilt anges (i artikel 15.2) att om ändringar görs i Monacoavtalet skall de förfaranden "som anges i rådets beslut 1999/96/EG⁽⁵⁾ av den 31 december 1998 tillämpas". Av artikel 7 i beslut 1999/96/EG framgår att ECB skall medverka i full omfattning vid förhandlingarna inom sitt behörighetsområde. Enligt ECB:s bedömning bekräftar denna uttryckliga hänvisning till beslut 1999/96/EG i Monacoavtalet, som slöts efter det monetära avtalet, ytterligare att de "gällande gemenskapsförfaranden" som avses i artikel 12 tredje stycket i det monetära avtalet är de förfaranden som anges i beslut 1999/98/EG.

⁽²⁾ Monetärt avtal mellan Italien och Vatikanstaten, ratificerat av Italien enligt lag 119/1994. Offentliggjort i Republiken Italiens officiella tidning nr 43 av den 22 februari 1994.

⁽³⁾ EGT L 30, 4.2.1999, s. 35.

⁽⁴⁾ EGT L 142, 31.5.2002, s. 59.

⁽⁵⁾ Rådets beslut 1999/96/EG av den 31 december 1998 om gemenskapens ståndpunkt beträffande ett avtal om de monetära förbindelserna med Furstendömet Monaco (EGT L 30, 4.2.1999, s. 31).

⁽¹⁾ EGT C 299, 25.10.2001, s. 1.

5. ECB utgår ifrån att kommissionen, i och med att den utfärdar en rekommendation till rådets beslut om att godkänna vissa ändringar i artiklarna 3 och 7 i det monetära avtalet, anser att dessa ändringar inte kan grundas på det befintliga beslutet 1999/98/EG och artikel 12 tredje stycket i det monetära avtalet. Detta skulle innebära att alla kommande ändringar av det monetära avtalet också skulle behöva grundas på ett nytt rådsbeslut. Detta väcker frågan om tolkningen och betydelsen av artikel 12 tredje stycket i det monetära avtalet. För att skapa klarhet och möjliggöra ett lämpligt förfarande för eventuella framtida ändringar av det monetära avtalet skulle ECB, även om de föreslagna ändringarna är rent tekniska och kommissionen uppfattning därför kan godtas i förevarande fall, ändå vilja föreslå att lydelsen av skäl 7 i rekommendationen ändras enligt följande:

”Det förfarande som tillämpades när det monetära avtalet förhandlades och ingicks är det förfarande som anges i artiklarna 7 och 8 i rådets beslut 1999/98/EG av den 31 december 1998 om gemenskapens ståndpunkt beträffande ett avtal om de monetära förbindelserna med Vatikanstaten ⁽¹⁾. Om bestämmelserna i avtalet behöver ändras skall enligt artikel 12 tredje stycket gällande gemenskapsförvaranden och gemenskapsrätt tillämpas. Uttrycket ’gemenskapsförvaranden’ skall tolkas som avseende beslut 1999/98/EG.”

Därutöver bör den enda artikeln benämnas artikel 1 och en ny artikel 2 läggas till i rekommendationen enligt följande:

”Om ytterligare ändringar av bestämmelserna i det monetära avtalet skulle anses nödvändiga i framtiden skall Republiken Italien på gemenskapens vägnar föra förhandlingarna och avtala om de nödvändiga ändringarna med Vatikanstaten i enlighet med förfarandet i artiklarna 7 och 8 i rådets beslut 1999/98/EG av den 31 december 1998 om gemenskapens ståndpunkt beträffande ett avtal om de monetära förbindelserna med Vatikanstaten ⁽¹⁾.”

Med hänsyn till dessa ändringar bör även orden ”artiklarna 3 och 7 i” utgå i titeln till rekommendationen.

6. För att motivera den föreslagna höjningen av det totala utgivningstaket för de euromynt som Vatikanstaten får ge ut från och med den 1 januari 2004 ges i rekommendationen en hänvisning till det tidigare monetära avtalet. ECB anser att denna hänvisning, särskilt i fråga om det högsta antal mynt som uttryckligen tilläts enligt det avtalet, skulle kunna utvecklas ytterligare så att den blir helt tydlig.

ECB noterar härvid att det högsta tillåtna nominella värdet av de euromynt som getts ut enligt det aktuella monetära avtalet redan är högre än de nivåer som tilläts enligt det tidigare avtalet. Dessutom skulle den föreslagna höjningen av det högsta tillåtna nominella värdet inte nödvändigtvis leda till en ökning av antalet mynt som får präglas, vilket ligger nära de nivåer som tilläts enligt det tidigare avtalet.

7. Enligt den tolkning som ECB gör av den föreslagna ändringen av artikel 3 i det monetära avtalet avser punkt 1 a i den enda artikeln i rekommendationen endast artikel 3 första stycket och påverkar inte de följande styckena, vilka innehåller krav på att de mynt som utges av Vatikanstaten skall vara identiska med de mynt som utges av de medlemsstater i Europeiska gemenskapen som infört euron i fråga om nominellt värde, giltighet som lagligt betalningsmedel, tekniska kännetecken, konstnärliga kännetecken på den gemensamma sidan och de gemensamma konstnärliga kännetecknen på den nationella sidan samt att Vatikanstaten i förväg skall underrätta behöriga gemenskapsmyndigheter om sina konstnärliga kännetecken på den nationella sidan. ECB utgår ifrån att det andra och tredje stycket i artikel 3 i det monetära avtalet fortfarande kommer att ingå i artikel 3 sedan den ändrats. Det vore därför önskvärt att den första meningen i punkt 1 a ändrades enligt följande: ”Artikel 3 första stycket 3 skall ersättas med följande: [...]”.
8. Den aktuella omprövningen av det antal euromynt som får ges ut av Vatikanstaten minskar, enligt ECB:s uppfattning, behovet av den omprövning som de behöriga finansorganen i Republiken Italien och Vatikanstaten skall göra under 2004 enligt artikel 12 andra stycket i det monetära avtalet. Detta påverkar inte de kommande omprövningarna vartannat år enligt artikel 12 andra stycket i det monetära avtalet.
9. Slutligen anser ECB att den korrekta ISO-koden skall användas i skäl 3 och 4 ⁽²⁾ i rekommendationen för att beteckna den italienska liran, dvs. LIT bör ersättas med ITL. Dessutom bör det första ”och” i skäl 4 utgå ⁽³⁾.
10. Detta yttrande skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 1 september 2003.

Willem F. DUISENBERG

ECB:s ordförande

⁽¹⁾ EGT L 30, 4.2.1999, s. 35.

⁽²⁾ Detta gäller endast den grekiska, engelska och nederländska versionen, samt i fråga om skäl 4 endast den danska versionen.

⁽³⁾ Detta gäller inte den tyska, spanska eller nederländska versionen.